

ния битъ и първата наша, тъй да се каже, академия на наукитъ — колкото съ тенденции-тъ, толкова и съ научнитъ си подбуди, което за насъ е едно више завещание. Съ тази дей-ностъ той стои въ реда на първитъ наши уче-ни историко-етнографи и лингвисти. Никой, освенъ Славейковъ, отъ съвременицитъ му не се доближи съ такъвъ жаръ и увлечение къмъ незасегнатата и богата за изучаване битова областъ. Още въ негово време заслугата му бѣ отбелязана отъ нѣкои чужди слависти, а отпосле и отъ наши учени: Дриновъ, Бобчевъ, Шишмановъ и особено въ трудоветъ на про-фесора М. Арnaudовъ. Наследството, което ни остави, има голѣмо културно значение: защо-то съ изучаване езика и бита на народа се достига до изяснение не само на неговия про-изходъ, а и мѣстото, което заема въ история-та на общочовѣшкото движение за свобода, за духовни и материялни придобития.

Л И Т Е Р А Т У Р А

1. Раковски, съч. с. 710. 2. Излѣзла е само пър-вата часть 1857 г. 3. Въ Прѣдвѣстникъ Горскаго Пѣт-ника Раковски, освенъ Нѣколко рѣчи и пр., печати и